

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921010512
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7921010512.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 23. apríla 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A.. B. C. pre zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 02.11.2023 sp. zn. 1T/99/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom zo dňa 02. novembra 2023 sp. zn. 1T/99/2021 podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaného A.. B. C. spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods.1, ods. 2 písm. b/, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

prostredníctvom internetovej služby D., vystupujúc pod menom užívateľa „bence.szucs.524“, meno: B. C., e-mail: B., ESP user ID: 100002063448711 dňa 13.7.2020 v časoch o 18:25:10, 18:25:12 a 18:21:39 UTC (koordinovaného svetového času) z miesta trvalého bydliska E. F. G., H. XXX/X, z mobilného telefónu nezistenej značky a výrobného čísla, prostredníctvom prístupu na internet cez IP adresu „XX.XXX.XX.XXX“ spoločnosti ANTIK Telecom s.r.o., so sídlom Košice, Čárskeho 10, ktorej rozsah spadá do obce Čierna nad Tisou v okrese Trebišov, odoslal deviatim prijímateľom videosúbor s označeniami:

- „H..mp4“

- „I..mp4“

- „J..mp4“,

- zobrazujúci nahého masturbujúceho chlapca vo veku 9 až 10 rokov, kde sú zachytené obnažené pohlavné orgány chlapca, ktorého obsah, podľa § 132 ods. 4 Tr. zákona, je možné považovať za vyobrazenie detskej pornografie,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, prokurátor podal odvolanie, kde v písomných dôvodoch odvolania uviedol nasledovné. Okresný súd Trebišov vzhľadom ku všetkým skutočnostiam, ktoré vyšli najavo počas hlavného pojednávania a po zvážení všetkých okolností prípadu dospel k záveru, že na strane mladistvého obžalovaného nebol daný čo i len nepriamy úmysel rozširovať detskú pornografiu, nakoľko obžalovaný nevedel a nebol uzrozumený s tým, že rozširuje detskú pornografiu a tým pádom porušuje záujem chránený Trestným zákonom, t. j. záujem spoločnosti na ochrane mravného vývoja a výchovy detí. K takejto konštatácii samosudca dospel podporne aj na podklade záverov znaleckého posudku s tým, že u mladistvého obžalovaného nebola zistená žiadna inklinácia k detskej pornografii a že (prípadné)

rozširovanie detskej pornografie vôbec nezodpovedá jeho psychologickému profilu. V tejto súvislosti samosudca poukázal aj na ostatné vykonané listinné dôkazy, ktoré nasvedčujú tomu, že mladistvý obžalovaný nemá sklon k páchaniu protiprávnej činnosti. Pre tieto dôvody, ako aj pre skutočnosť, že trestné právo je podľa názoru súdu prostriedkom ultima ratio pri ochrane spoločenských vzťahov a individuálnych práv človeka, súd konštatoval u mladistvého obžalovaného absenciu úmyslu ako obligatórneho znaku skutkovej podstaty trestného činu v zmysle § 369 Tr. zákona, v dôsledku čoho skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, nie je trestným činom.

Po podrobnom oboznámení sa s odôvodnením rozsudku je potrebné dospieť k názoru, že súd v rozsudku vyslovil výrok, ktorý nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a súd nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Obžalovaný mladistvý B. C. ešte v prípravnom konaní uvádzal, že mal vedomosť o tom, že na videu je zobrazený asi 10 ročný chlapec hrajúci sa s pohlavným údom, ktorý po maďarsky hovorí „Pod sem H.“. Video mu pripadalo vtipné kvôli tomu, čo na videu chlapec hovoril, a preto ho následne preposlal do skupiny kamarátom, s ktorými hráva online hry. V tejto skupine si zvyknú preposielať vtipné videá. V podstate totožné vypovedal aj na hlavnom pojednávaní s doplnením, že detskú pornografiu nesleduje a nemá vedomosť o tom, že by tak robil niektorý z členov predmetnej skupiny. Takýto obhajobný argument obžalovaného, že sa „iba pobavil“ na slovách prednesených v maďarčine, bez ohľadu na samotný obsah a podstatu šíreného videosúboru, možno považovať za zjavne účelový.

Práve z tohto postoja a vyjadrenia obžalovaného mladistvého podľa názoru obžaloby bez akýchkoľvek rozumných pochybností vyplýva, že v čase spáchania skutku musel byť minimálne uzrozumený so skutočnosťou, že svojím konaním môže ohroziť alebo porušiť záujem chránený zákonom, teda vôľová zločka v konaní obžalovaného vo forme uzrozumenia je v jeho aktívnom konaní prítomná. Tento záver opierame aj o znalecký posudok PhDr. Evy Kitkovej, znalkyne z odboru klinická psychológia detí, ktorá pri vyšetrení klinickými intelektovými skúškami potvrdila, že IQ obžalovaného mladistvého je v pásme nadpriemeru na úrovni 118- 120, ktoré sa v ľudskej populácii vyskytuje iba u 12% ľudí. Z tohto podporného dôkazu možno spoľahlivo vyvodiť, že obžalovaný, v čase spáchania skutku ešte mladistvý, má vyššiu mieru rozumovej a mravnej vyspelosti a vzhľadom ku svojej nadpriemernej inteligencii musel vedieť rozoznať, že ide o videosúbor s vyobrazením detskej pornografie, ktorý nemohol a nesmel ďalej rozširovať, hoc ho považoval za vtipný. V tejto súvislosti je tiež potrebné poukázať aj na závery znalkyne MUDr. Moniky Rochovej, ktorá v podanom znaleckom posudku dospela po dôkladnej analýze k záveru, že odoslaný videosúbor je spôsobilý vyvolať sexuálne vzrušenie a u adresátov môže vyvolať vznik príslušných fantázií. Aj na podklade tohto znaleckého posudku bolo obžalobou vyhodnotené, že predmetný videosúbor možno považovať za vyobrazenie detskej pornografie v zmysle § 132 ods. 4 Tr. zákona, pričom práve vyriešenie tejto právnej otázky je kľúčové pre posúdenie následnej trestnoprávnej zodpovednosti páchatela, nie samotný fakt, či má, alebo nemá sklony páchatel sám o sebe sklony k materiálom s obsahom detskej pornografie. Pre posúdenie samotnej trestnej zodpovednosti je právne irelevantné, ak aj obžalovaný tvrdil, že sa na videosúbore „iba pobavil“, pričom následne ho sám dobrovoľne preposlal v skupine na Messengeri ďalším desiatim kamarátom. Preto podľa názoru obžaloby, nie je podstatné či obžalovaný sledoval alebo nesledoval záujem na tom, či sa niektorý z adresátov na videosúbore vzruší, podstatný je fakt, že konanie obžalovaného je spôsobilé narušiť objekt chránený v zmysle § 369 Tr. zákona, teda verejný záujem spoločnosti na ochrane mravného vývoja a výchovy detí. Nakoľko druhovým objektom je práve spomínaný verejný záujem, neobstojí ani úvaha samosudcu v rámci komplexného hodnotenia veci, že rozšírením predmetného videosúboru došlo k zásahu do osobnostných práv osoby v ňom zobrazenej, nakoľko prostriedky civilného (občianskeho) práva slúžia práve k ochrane individuálnych záujmov osôb a vyžadujú si vlastnú prirodzenú aktívnu legitímáciu pri uplatňovaní týchto práv. Práve skutočnosť, že viacerí vypočutí svedkovia videosúbor skutočne vzhliadli, je úvaha o humornom obsahu v tomto prípade irelevantná.

Napokon skutočnosť, že inkriminovaný videosúbor bol šírený v skupine na Messengeri, teda verejne v online priestore za použitia počítačovej siete, v skupine, ktorá slúži na hranie počítačových hier, do ktorej môžu byť potenciálne prizvané aj ďalšie osoby, znásobuje závažnosť protiprávneho konania obžalovaného.

Naviac je potrebné poukázať na to, že súd oslobodenie mladistvého obžalovaného spod skutku obžaloby odôvodnil aj tým, že trestné právo je pri ochrane spoločenských vzťahov a individuálnych záujmov prostriedkom ultima ratio, t. j. krajným prostriedkom, pričom takáto (aj keď podporná) argumentácia v situácii, ak je podaná obžaloba pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin, je zjavne nesprávna, práve s poukazom na dlhodobú konštantnú judikatúru najvyšších súdnych autorít, kde tento typ argumentácie prichádza do úvahy zásadne iba pri stíhaní skutkov právne kvalifikovaných ako prečiny.

Nesprávnosť výroku, ktorým súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby vyplýva z toho, že sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd vecne nesprávne vyhodnotil skutočnosti, ktoré vyšli najavo počas trestného konania. Uvedené pochybenia súdu napokon viedli k nesprávnemu výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, pretože existujúce dôkazy, podľa názoru obžaloby, neboli takej intenzity a kvality, aby umožnili dospieť k záveru o tom, že žalovaný skutok nie je trestným činom. S poukazom na uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/99/2021 zo dňa 02.11.2023, čo do výroku o oslobodení obžalovaného spod skutku obžaloby a vec v súlade s ustanovením § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade odvolania prokurátora krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, okresný súd logickým postupom vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záverom s ktorými sa odvolací súd stotožnil, pričom na správnosti týchto záverov nemôže nič zmeniť ani prokurátorom použitá odvolacia argumentácia.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v celom rozsahu poukazuje na dostatočne zistený skutkový stav a na spôsob hodnotenia vykonaného dokazovania, vo vzťahu k otázke viny obžalovaného, ktorý považuje za vecne správny a výstižný do tej miery, že k nemu nemá čo viac uviesť.

Preskúmaním jednotlivých odvolacích námietok považuje krajský súd za potrebné uviesť, že ani znalosť obsahu inkriminovanej správy zo strany obžalovaného a ani jeho vysoký intelekt nie sú dostatočné na vyslovenie záveru, že obžalovaný bol, resp. musel byť uzrozumený s tým, že rozširuje detské pornografické dielo. S určitosťou by sme to mohli konštatovať v prípade, ak by daný obrazovo-zvukový záznam mal výlučne čisto pornografický charakter, avšak tak, ako to uviedol aj okresný súd, nemožno povedať, že tento záznam nemá a nemôže mať aj istú potencionálnu humornú stránku, (bez toho, aby na tomto mieste odvolací súd nejak hodnotil, či schvaľoval daný druh humoru alebo ho akýmkoľvek spôsobom hodnotil). Je potrebné pripustiť, že spôsob vyjadrenia osoby na zázname môže vyvolávať aj inú emóciu ako sexuálnu a práve z tohto iného než pornografického dôvodu aj obžalovaný, podľa svojich slov ďalej preposlal danú správu svedkov vystupujúcim v tomto konaní. S názorom okresného súdu na hodnotenie danej problematiky sa odvolací súd prakticky stotožnil už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 8To/109/2022 zo dňa 16.1.2023, kde konštatoval, že hodnotiacim úsudkom okresného súdu nemožno nič vytknúť, avšak na druhej strane v záujme preverenia obhajoby obžalovaného nadriadený súd považoval za nutné, aby bolo vykonané riadne dokazovanie na hlavnom pojednávaní, kde by sa obžalovaný sám pred súdom vyjadril ku skutku či motivácii svojho konania, tak aby okresný súd mohol za plného uplatnenia zásady bezprostrednosti a priamosti vnímať spôsob a formu prejavu obžalovaného. Okresný súd postupoval v súlade s usmernením krajského súdu a vykonaním dokazovania na hlavnom pojednávaní mal možnosť vnímať prejav obžalovaného a na základe vlastného posúdenia nezistil dôvod na spochybenie úprimnosti slov obžalovaného.

Uvedený názor krajského súdu o existencii aj iného možného významu videa, než je len pornografický, neodporuje ani záveru znalkyne MUDr. Moniky Rochovej, ktorá v podanom znaleckom posudku dospela

k záveru, že odoslaný videosúbor je spôsobilý vyvolať sexuálne vzrušenie a u adresátov môže vyvolať vznik príslušných fantázií, avšak je potrebné dodať, že v tomto prípade nebolo nepochybne preukázané, že práve toto sexuálne vzrušenie bolo príčinou konania obžalovaného. Bez toho, aby to malo dopad na vyššie vyslovený názor odvolacieho súdu, možno súhlasiť s prokurátorom, že predmetný videosúbor je formálne možné považovať za vyobrazenie detskej pornografie v zmysle § 132 ods. 4 Tr. zákona, pričom vyriešenie tejto právnej otázky je nepochybne kľúčové pre posúdenie následnej trestnoprávnej zodpovednosti páchatel'a, avšak na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu sa vyžaduje naplnenie všetkých obligatórných znakov, medzi ktorými je aj príslušná, zákonom požadovaná forma zavinenia.

Odvolací súd nemôže súhlasiť s tvrdením prokurátora, že pre trestnosť činu je irelevantné, či chcel alebo nechcel vyvolať u adresátov sexuálne vzrušenie. Podľa názoru súdu, je to podstatné a to okrem iného aj pre účely posúdenia subjektívnej stránky obžalovaného. Súd preveroval obhajobu obžalovaného a keďže ide o posúdenie subjektívnej stránky, prihliadal tak prvostupňový, ako aj odvolací súd na všetky okolnosti skutku, na základe ktorých by bolo možné kriticky prehodnotiť obhajobu obžalovaného. Skutočnosť, že obžalovaný nemá sklony k pedofílii, nezískava a neprechováva detskú pornografiu, nebolo preukázané, aby v minulosti sa dopustil obdobného skutku a napokon ani predmetný záznam nebol zasielaný osobám s pedofilnou úchylkou, vo svojom súhrne vedú konajúci súd k tomu, že len ťažko možno dospieť k záveru, že by išlo o úmyselné šírenie detskej pornografie.

Keďže predmetný záznam má nepochybne aj istý humorný charakter, je potreba zásahu prostriedkami trestného práva v takýchto prípadoch skutočne otázná, vzhľadom na subsidiárny charakter trestného práva.

Analýza prípadného zásahu do osobnostných práv zachytenej osoby, s ktorou sa prokurátor rovnako nestotožňuje, vníma aj odvolací súd ako snahu okresného súdu o komplexné posúdenie prípadu a potvrdenie správnosti jeho úvah z iného (civilnoprávneho) uhla pohľadu, čo má nepochybne napomôcť lepšiemu pochopeniu jeho úvah.

Trestnosť stíhaného skutku nemôže zakladať ani skutočnosť, že video bolo zasielané do skupiny adresátov internetovou sieťou. Úvahy, že mohli byť pozvaní ďalší účastníci komunikácie je prakticky bezpredmetné, pretože ide o istú špekuláciu, nakoľko skutok bol vymedzený presne – 9 osobami a nie spôsobom sprístupnenia inkriminovaného materiálu vopred presne neurčenému okruhu osôb.

Zhrnúc vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolanie prokurátora nespochybnilo správnosť rozhodnutia okresného súdu.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.